

het innaaien schuldig weet. Op de vraag of hij kan bewijzen opgave aangaande zijne onschuld te hebben gedaan, zegt hij, dat Reinier Arrenberg (drukker der Rotterdamsche Courant) dit zou kunnen getuigen en dat het zou kunnen blijken uit verscheiden brieven door hem aan den reeds genoemden van der Zwem geschreven. Staande deze vergadering wordt Pieter van der Zwem ontboden, deze «exhibeert verscheiden missives van de Leeuw tijdens zijn afwezigheid geschreven», die zeer voor hem schenen te pleiten, zoodat hij onder borgstelling van dezen vriend, en onder handtasting den 26 Juli 1782 werd ontslagen.

Op den 1 en 14 Augustus d. a. v. liet hij een extra vergadering van het boekverkoopersgilde beleggen op de Beurs, waarvoor hij volgens het Gildeboek *f* 8. — aan kamerhuur en Salaris van Hoofdlieden betaalde. Of dat was om zijn onschuld te bewijzen, of eenvoudig om zijn rentrée in het gilde te vieren wordt daar niet gemeld. Hij nam echter zijn vak weder op. In 1784 verschenen er reeds o. m. twee brochures over de luchtballons bij hem, en, zooals uit Hofstede's Apologie (1) blijkt, had de droeve ervaring met ons pamflet hem den moed voor dit soort van uitgaven niet benomen. Was hij gehuwd met Barbara Superus, dan werd hem (volgens het Doopregister N°. 38 der Gereformeerde Gemeente) op den 3 October 1786 een zoon geboren, die Leendert werd genoemd. Hij leefde als uitgever nog eenige jaren te Rotterdam, maar daar ons uit dit leven weinig bekend is, nemen wij hiermede afscheid van den gerehabiliteerden, maar toch naar het schijnt zedelijk niet veel verbeterden deelgenoot in den nadruk van het «fameus libel».

(1) Zie het door Prof. Hofstede omtrent de Leeuw gemelde in de Bijlagen.